

TOREK, 19.8., sv. Janez Eudes 9.30: sv. maša v Domu starejših Laško 19.00: † Zinka OKRŠLAR † zahvala za 30 let zakona
SREDA, 20.8., Sv. Bernard 7.30: † Ivan ZUPANC, 1. obl. † Janko DEŽELAK
ČETRTEK, 21.8., sv. Zdenko 19.00: † Alojz HOLCER, 36. obl., Jakob, Angela, Anton, Ivan ULAGA in sor. † Amalija KNEZ
PETEK, 22.8., sv. Devica Marija Kraljica 7.30: † starši in stari starši MLAKAR in TREBOVC 19.00: † Cvetka CESTNIK, 4. obl., Franc, Frenk in Dragica
SOBOTA, 23.8., sv. Roza iz Lime 19.00: † Darko ČREŠOVAR, starši Jože in Elizabeta PUŠNIK † Mirko JELEN
21. nedelja med letom, 24.8., sv. Jernej, apostol 7.00: živi in † farani 9.00: † Mirko ŠRAJ in žena Vera 10.30: † Irena MAČEK, 5. obl., in Franc

Ob prazniku Marijinega vnebovzetja številni Slovenci romamo v Marijina svetišča. Romanja imajo globlji verski pomen zato, ker nas spominjajo, da je naše celotno zemeljsko življenje pravzaprav romanje, katerega cilj je večno življenje v nebesih. Marijino vnebovzetje pomeni **poklon ženi**, saj je Bog Marijo, ženo in mater, poveljčal v nebesih. S praznovanjem tega praznika poudarjamo dostojanstvo in poklicanost vsake ženske.

Marijino vnebovzetje je **praznik upanja**, saj nam govori, da je ena izmed nas ljudi - Marija, dosegla polnost življenja, ki ga kristjani vidimo v večnosti. **Marijino poveličanje** je svojevrstni poklon krščanstva ženski, saj je Bog prav Marijo, mater in žensko, prvo na najodličnejši način poveljčal v nebesih.

S praznovanjem želi katoliška Cerkev poudariti tudi dostojanstvo in visoko poklicanost vsake ženske.

19. nedelja med letom, 10.8. 7.00: živi in † farani 9.00: † Žarko MARUŠIČ 10.30: † starši KLEZIN, BEZGOVŠEK in sorodniki
PONEDELJEK, 11.8., sv. Klara 7.30: za srečno zadnjo uro † Alojz URANKAR, osm.
TOREK, 12.8., sv. Ivana Šantalska 19.00: † Zora KOROŠEC, 30. obl. † Ivan KLEZIN, 17. obl., žena Marija, starši in sorodniki Marija PUŠNIK, osm.
SREDA, 13.8., sv. Hipolit in Poncijan 7.30: † Jože KLINAR, Matilda, Tomaž, Stane in Jože DIACI † Majda, Silvo, 13.obl., HRASTNIKOVI, MAJCEN in KNEZ
ČETRTEK, 14.8., sv. Maksimilijan Kolbe 19.00: Marija Gradec: † Neža MEHLE † Brigita KLINAR
PETEK, 15.8., Marijino Vnebovzetje 7.00: živi in † farani 9.00: † Terezija SLAPŠAK 10.30: Marija Gradec: † Maksimilijan STOPAR, zadušnica
SOBOTA, 16.8., sv. Rok 19.00: † starši Rok in Marija METLIČAR † Alojz ZALOKAR
20. nedelja med letom, 17.8. 7.00: živi in † farani 9.00: † Travica GREŠAK 10.30: † starši Miha in Ana MEDVED, 3 sestre in ostali sorodniki
PONEDELJEK, 18.8., sv. Helena 7.30: † Helena in Janez BELEJ ter Miha SEVŠEK † Amalija KNEZ

✻ MARTINOVA LILIJA ✻

10. 8. 2025, leto 16, št.: 28

Molitev izročitve slovenskega naroda Mariji

Sveta Devica Marija!

*Ti si Jezusova Mati: ti si ga pod srcem nosila,
ga rodila in si z njim pod križem trpela.*

*Ti si tudi naša Mati: tvoja materinska roka
nas je varovala skozi vso zgodovino.*

*Tebi izročamo sami sebe,
da bi v molitvi in pokori spreminjali svoja srca.*

*Tebi izročamo naše družine,
da bi bile odprte za življenje in*

bi mladim odkrivale duhovne vrednote.

*Tebi izročamo Cerkev na Slovenskem,
da bi v zvestobi evangeliju gradila edinost.*

*Tebi izročamo slovensko domovino,
da bi napredovala v luči vere in krščanskega izročila.*

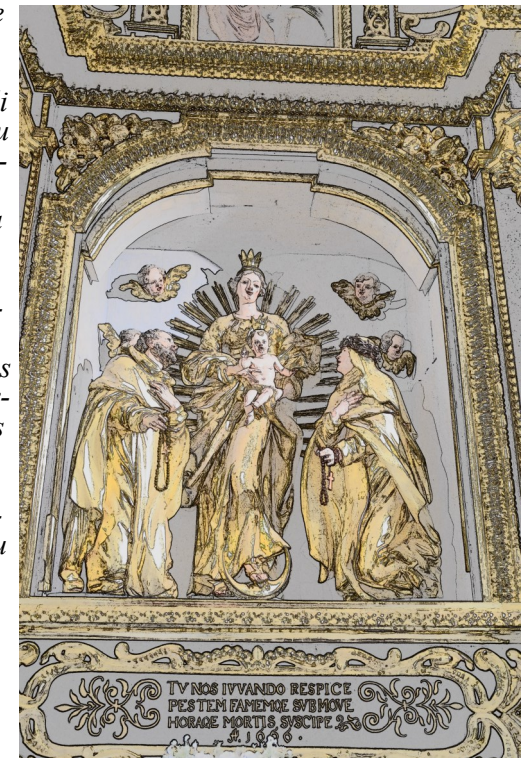
*Tebi izročamo naše
rojake po
svetu,*

*da bi ostali
zvesti Bogu
in svoji do-
movini.*

*Tebi, naša
Mati, se
danes vsi
skupaj po-
svetimo.*

*Sprejmi nas
v svoje var-
stvo in nas
izroči
svojemu
Sinu Jezu-
su, našemu
Odrešeni-
ku,*

*ki živi in
kraljuje
vekomaj.
Amen.*

»POT JE 5. EVANGELIJ«

Prvih 11 poglavij Svetega pisma je svetopisemska prazgodovina; veliko je simbolike, mitov, arhetipov, težko govorimo o oprijemljivem zgodovinskem ozadju. Ko pa pridemo do 12. poglavja, do Abrahama, so prve besede Abrahamu, torej prve besede, ki jih slišimo v odrešenjski zgodovini: »**Pojdi iz svoje dežele!**« Dobe-seden prevod bi bil: pojdi vase, proti sebi, prek sebe.

Bog Abrahama ne pošlje le na fizično potovanje v drugo deželo, temveč tudi na duhovno pot, **romanje**. Abraham veliko potuje, a prek vseh preizkušenj – ko izgubi ženo, sina, povabljen je, da izgubi še drugega sina – hodi tudi duhovno pot, ki ga osvobaja lastnega jaza, ki si lasti Izaka, deželo, prepričanje itd. Bog se človeku začne razodevati na poti. Ne kliče ga k izpolnjevanju obveznosti, formulacij, tudi ne k pripadnosti narodu, veri itd., temveč na pot. To, da se **Bog razodeva na poti**, je maksima celotnega Svetega pisma.

V Svetem pismu je pot sprva fizična, to vidimo v nomadskih začetkih izvoljenega ljudstva, veliko se hodi. Pozneje, ko Izraelci neskončne planjave zamenjajo za zidane domove, pa pot ostane **ideal** – ne več fizični, temveč duhovni, etični ideal. Tudi prve Jezusove besede učencem niso recimo: študiraj, izpolnjuj zapovedi, ampak pridi, hodi za menoj. Stopi v dinamiko, iz statike si poklican v življenje. To je vidno tako s prvim zgodovinskim likom, Abrahamom, kot s prvo skupnostjo, Jezusovimi učenci, ker Bog vedno deluje na enak način. V Stari zavezi, že takoj na začetku, ob stvarjenju, spregovori besedo in svet, človeka ... pokliče v bivanje. Podobno stori Jezus: z besedo obvlada vihar; z besedo izžene hudobnega duha; z besedo pokliče v odnos ...

Biti privrženec Poti pomeni sprejemati osnovno logiko Svetega pisma – odpovedati se lastnim predstavam; biti pripravljen na to, da morda kdaj sam nimam prav. Zaupati nekomu, ki vidi nekaj, česar sam v tistem trenutku ne vidim. Biti pripravljen iti na pot, v pustolovščino, izstopiti iz svoje navidezne resničnosti in varnosti v nekaj, kar sicer straši, a po navadi prinaša svobodo, odrešitev. (povzeto iz BO 3/25)

PRIČEVANJE ALEŠA ČERINA v BO 3/25 Potovanje od sebe k Njemu

Ko sem bil mlad, sem mislil, da je v življenju dobro le to, kar je videti dobro iz mojega zornega kota. Sedaj, pri 60+, pa v veri vidim, da so bile vse sestavine življenja – tudi slabe in celo grešne – dobre. Da se povezujejo v smiselno celoto. Vidim, da so bile pomembne prelomnice v mojem življenju po človeški logiki slabe – a z dobrimi sadovi. Ne zaradi mene, temveč, ker je Bog dober. Danes verjamem, da mi je Bog z vsem, kar je dopustil, želel omogočiti vpoglede, zaradi katerih sem na križiščih lahko zavijal bolj prav; da sem se po padcih lahko pobral, ker sem v preizkušnjah razvijal notranje »mišice«; da so mi tudi slabe stvari pomagale priti bližje Njemu; da me je pogosto prav preizkušnja obvarovala še česa hujšega.

Po Božji milosti sem že kot 17-letnik spoznal dekle, s katerim sva zdaj poročena 41 let. Hodila sva 5 let, se poročila med študijem, brez sredstev in po manj kot 9 mesecih se je rodila hčerka. Do konca študija sva imela že 2. Je bilo vse prav, gledano z Božjega vidika? Nikakor. A ko se človek odloči za prav – za življenje in ne za smrt – se mi zdi, da to Bog blagoslavlja in življenje obrača »na prav«.

Po diplomi sem dobil službo v farmacevtski korporaciji. Neprecenljivo. V službi sem hitro napredoval, a sem se obenem vedno bolj oddaljeval od družine in postajal prevzet. Omislil sem si kup konjičkov – jadralno padalstvo, hoja v hribe po orientacijsko zahtevnih poteh, domače pivovarstvo, ... ki v kombinaciji z zahtevnim delom niso prispevali k dobremu družinskemu življenju. Čeprav se je meni takrat zdelo, da je naše življenje idealno. Bog pa je imel načrt. Sklatil me je z neba – dobesedno – v padalski nesreči, ki sem jo čudežno preživel brez poškodb. Razumel sem sporočilo, padalo prodal in se vrnil v družino. A le za kratek čas. Sledilo je obdobje odraslih skavtov. Takrat sem bil z ženo in otroki skupaj v gibanju. Skavtstvo mi je odprlo pot do Boga – več molitve, Božja beseda, zakramenti.

Po 15 letih v korporaciji sem odprl svoje podjetje. Z idejo, kaj bom delal, a še nisem znal. Z ženo sva imela 4 šoloobvezne otroke. V tem tako negotovem položaju mi je žena stala ob strani, zaupala vame, tudi ko 1. leto nisem zaslužil nič. Skupaj - v istem čolnu. Dragoceno. Poslovno se je razvijalo. Delo svetovalca v tujini, denarja vedno več, doma sem bil pa vedno manj. Najst-

niški otroci spet brez očeta, žena brez moža. Spoznal sem, da skoraj vsi kolegi – svetovalci – živijo razpadle zakone in zmedene družine. Skupaj z ženo sva se odločila: največ 1 teden na mesec v tujini. Denarja veliko manj, a dovolj. Oče pa spet v družini. To odločitev danes prepoznavam kot rešitev za najin zakon in za odnos z otroki.

V avgustu 2019 sem zbolel za akutno mieloblastno levkemijo. Ko mi je zdravnik povedal diagnozo, sem v srcu spontano zmolil vrstico iz Psalma 23: Gospod je moj pastir, nič mi ne manjka. Božja beseda namesto kletve. Kar sama je prišla, a vem, da le zato, ker sva se z ženo psalm naučila na pamet. Brutalna kemoterapija, 3x na robu smrti, a tudi – neizmerna molitvena podpora župnije, prijateljev. Zdelo se mi je, da pol Slovenije moli zame. Sam sem pa molil zanje. V preizkušnji sem poglobil najpomembnejši odnos – z Bogom. In odnose z ženo in otroki.

V »šoli raka« sem se naučil marsičesa. Da je konec življenja lahko zelo blizu. Brez raka bi še kar živel v prepričanju, da je pač »tam nekje« in da se mi s poslednjimi rečmi ni treba ukvarjati. Rak me je soočil z možnostjo odhoda in temu primerno sem se začel obnašati do bližnjih. Pogovori so postali bolj globoki in direktni. Naučil sem se tudi občutenja popolne nemoči. Življenje je bilo prepuščeno molitvi, delovanju zdravil in znanju zdravstvene ekipe. V obdobju kemoterapije nisem imel zaščite pred mikroorganizmi. Kot bi bil »nag« in brez moči. Le »kemija« me je držala nad vodo. Hvala Bogu zanj in za to izkušnjo.

Naučil sem se hvaležnosti. Za vero, ki so mi jo starši posredovali. Za odnos z Bogom, ki je zdaj bolj pristen, pogosto na »Ti«. Za to, da mu zaupam, pa karkoli že pride. Naučil sem se opušcanja dejavnosti in tudi stvari. In sem ugotovil: svet gre naprej tudi brez mene, da potrebujem zelo malo stvari, da je pomemben le dober odnos z Njim in bližnjimi.

Danes, ko z več kot 60-imi leti zrem nazaj, vidim: moje življenje je ves čas vodil Bog. Prelomnice – tudi tiste boleče – so bile del Njegovega načrta, ki me je pripeljal bližje k sebi. Bog je. Bog je dober. Vedno. Zato zaupam, ne glede na to, kje sem in kaj se dogaja. Pustim, da me vodi. Poslušam ga in ubogam. In v veri sprejemam, da tistim, ki ljubijo Boga, vse pripomore k dobremu (Rim 8,28).

DC